

Zamestnanie a povolanie (Úvaha)

Každý človek by mal mať nejakú prácu, ideálne takú, ktorá bude jeho povolaním. Je dôležité prispievať svojím kúskom do spoločnosti, pýtať sa: „Na čo som vlastne tu?“. Najlepšie je hneď nájsť odpoveď na túto otázku, v opačnom prípade je čas začať niečo robiť.

Mnoho ľudí pravdepodobne považuje zamestnanie a povolanie za synonymá, no v skutočnosti tam je taký ten drobný rozdiel. Zamestnanie je vlastne každá práca obvykle spájaná s nejakým zárobkom, pričom to môže byť kludne aj nezáživná, nudná, no aj tak potrebná práca (zamestnaním môžeme nazvať aj nepotrebné práce, no na to sa späťtam obdobou mojej nedávnej otázky: „Na čo je vlastne tu?“). Povolanie môže byť zamestnaním ale nemusí. Povolanie povoláva. Je to volanie života robiť niečo, čo vás bude aj naplňovať. Ak niekto robí svoju prácu rád, je to povolanie. Ak niekto robí svoju prácu aj napriek tomu, že za to nie je platený, môžeme to nazvať povolanie.

Typickými povolaniami sú hasiči, lekári, zdravotné sestry, osvetový pracovníci, aktivisti, učitelia, politici a mnoho rôznych iných prác. Títo ľudia sa rozhodli robiť tieto veci, lebo chcú zmeniť svet. Zveľad'ovať ho. Spraviť ho lepším. No netreba zabúdať na dve veci. Prvou je, že nie každý robí typické povolania pre to, že by ich to bavilo. Vtedy to už nemôžeme, nesmieme(!) nazvať povolaním. Motiváciou môžu byť peniaze alebo moc (alebo premotivovaný rodičia). Druhá je syndróm vyhorenia. Netreba zabúdať na to, že aj keď je vaša práca vašim povolaním, môžete vyhorieť. Práca vás prestane baviť, prestane vás naplňovať.

Vďaka, že na svete existujú aj ľudia, ktorých naplňajú manuálne práce. No, bohužiaľ, musím skonštantovať, že ich počet dramaticky klesá. Niekedy mi príde neuveriteľné, keď som napríklad v potravinách a pozerám sa napríklad na krabice mlieka, že to niekto dokázal zabezpečiť v takom množstve, po pomyslení na to, koľko kráv a ľudí a strojov a elektriny musí byť prítomných pri výrobe takého významného množstva.

Rozmýšľam aj nad tým, či by človek si mal zabezpečovať niektoré potreby sám. Napríklad taká renovácia domu. Mám to spraviť sám alebo niekoho si zavolať. Podľa mňa je pekné, že si to vieme urobiť sami, ale mali by sme zavolať firmu. Oni aspoň budú mať prácu, budú mať z čoho vyžiť a ceny budú nižšie a priateľnejšie pre tých, čo si priečku cez stred izby sami nespravia.

Z môjho pohľadu môžeme aj prácu programátora zaradiť medzi typické povolania. Robiť to bude len ten, koho to bude baviť (Ak to niekoho nebaví, ani to nebude robiť. Je to totižto „príliš zložitý“, a na svete je mnoho iných „jednoduchých“ povolaní.)¹ a mení to svet (dúfam, že k lepšiemu). No mojím budúcim povolaním nemusí byť nutne programovanie. Zistil som, že sa len chcem zúčastňovať pokroku. (Výsledky uvidíme, keď sa ľudia prestanú zaoberať sprostosťami² ako sú vojny a všelijaké hranice a zjednotia sa³)

Verím, že v budúcnosti bude mať každý vlastné povolanie a dúfam, že sa to moje vyplní.

Marko Tomčík

¹ Pre správne pochopenie si pri čítaní tejto zátvorky predstavte sarkastický tón.

² Viem, ofenzívne, ale vystihujúce.

³ K **TOMU** by sa dala napísať **VÝBORNÁ** úvaha. (Táto téma ma vždy naplní energiou, silou meniť veci, pocitom podobným agresivite)